

1. Jednou takhle vrabčák Jura pohádal se se starou krátce poté, co se vrátil domů mírně pod parou, včera průšvih, dneska malér vysloužil si pro změnu, tak odletěl trucovat na televizní anténu, jak tak na ní zarmouceně sedí a do světa uraženě hledí, cítí náhle pod nohama mírné brnění, za chvíli je v limbu a má divné vidění.
2. Jeden pořad střídá druhý, většinou jde o práci, sem-tam někdo oprašuje pět let starou senzaci, v reklamách se objevuje tranzistorák na splátky, v devatenáct třicet potom začínají pohádky, se vztyčeným prstem kdosi křičí o lumpech v tom horším zahraničí, důležité vůbec není, co, kdo, kdy a nač, ale co si o tom všem má myslet posluchač.
3. Když z toho má milý Jura v celém těle vibraci, procitne a pomalu se do reálu navrácí, hlavičku má sice nyní dokonale zmatenou, ale ještě se mu nechce letět domů za ženou, zvědavost, ta vrabčákovi nedá, na vedlejší anténu si sedá, netuší ta duše prostá, vážně, na mou věru, tahle že je namířena do jiného směru.
4. Sotva přijde brnění a po něm opět spánek, vrabčák má zas vidění a je z toho janek, ze všeho tu čišší klid, veselí a pohoda, za chvíli se ukazuje, že to není náhoda, svěží vzduch tu ze všech směrů duje a názory nikdo nevnucuje, Jura všechno sleduje a hlava se mu točí, kdyby teďka upadnul, nejspíš si odře oči.
5. Za předsedou hejna Jura hned po ránu přiletí a všechno mu vypravuje jednou, dvakrát, potřetí, ten má ale moc daleko do výborné nálady, praví přísně: "Juro, zavři zobák na tři západy, na to, co jsi viděl, hned hoď lejno, já nechci mít pomýlené hejno, příště k jiné podívané při svém trucu tíhni, anténám ve vlastním zájmu raději se vyhni."
6. Poslech' Jura autoritu a vrátil se za starou, od té doby je však téměř každodenně pod parou, po tradiční hádce když se potom dává do latě, strká hlavu do zásuvky od rozhlasu po drátě a svým dětem na vědomí klade, že ten, kdo lže, většinou i krade, pokud tedy nechtějí mít tátu zloděje, ať se neptaj', jak to na tom světě vlastně je.